

Sygn. akt **III AUa 1328/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Goss-Kokot (spr.)

Sędziowie: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

SSA Marta Sawińska

Protokolant: insp.ds.biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 r. w Poznaniu

sprawy **T. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt VIII U 1656/14

oddala apelację.

SSA Marta Sawińska	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------	-----------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. Decyzją z 8 stycznia 2014 roku, znak: (...), na podstawie ustawy z 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, po rozpatrzeniu wniosku z 16 grudnia 2013 roku, odmówił T. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

T. K. wniósł odwołanie od decyzji, podnosząc, że spełnia wszystkie warunki wskazane w ustawie, konieczne do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z 28 maja 2014 roku w sprawie VIII U. 1656/14 zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującemu T. K. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 17 grudnia 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. (ur. (...)) okresie od 15 grudnia 2011 roku do 31 stycznia 2013 roku był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W.. Umowa o pracę została rozwiązana za wypowiedzeniem przez pracodawcę, z uwagi na likwidację stanowiska i zmniejszenie zatrudnienia z przyczyn nie dotyczących pracownika.

11 lutego 2013 roku T. K. zawarł umowę zlecenia z (...) sp. z o.o. w W., do 10 maja 2013 roku.

Następna umowa zlecenia została zawarta na okres od 11 maja 2013 roku do 30 maja 2013 roku.

W okresie od 3 czerwca 2013 roku T. K. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. Do 16 grudnia 2013 roku powód nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych oraz robót publicznych.

T. K. udowodnił 41 lat, 9 miesięcy i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

16 grudnia 2013 roku odwołujący wystąpił z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Organ rentowy zaskarżył wyrok w całości, składając apelację.

Apelujący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 2 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że w przepisach ustawy brak jest wymogu, aby 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych przypadła bezpośrednio po rozwiązaniu „ostatniego” stosunku pracy.

Zakład wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania Pana T. K. od decyzji z 8 stycznia 2014 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (w dalszej części uzasadnienia również „ustawa”), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia,

w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

W myśl art. 2 ust. 3 tej ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej

w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna (pkt 1), w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (pkt 2), złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (pkt 3).

Organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do spornego świadczenia z uwagi na wykonywanie przez niego bezpośrednio po rozwiązaniu umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy umowy zlecenia. W ocenie ZUS, wymóg pobierania przez osobę określoną w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy zasiłku dla bezrobotnych przez co najmniej 6 miesięcy można uznać za spełniony tylko w przypadku, kiedy świadczenie takie na rzecz ubezpieczonego następuje bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy.

Stanowisko powyższe skarżący podtrzymał w apelacji.

Odnosząc się do stanowiska apelującego Sąd II instancji uznał, iż językowe reguły wykładni prowadzą do wniosków przeciwnych.

Dla przypomnienia wskazać należy, iż w myśl art. 2 ust. 3 tej ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie wymienione dalszej jego części (pkt 1-3) warunki.

Ustawodawca nie posłużył się żadnym zwrotem wskazującym na konieczność bezpośredniego następstwa ustania stosunku pracy i pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Jednocześnie w ocenie Sądu Apelacyjnego treść omawianego uregulowania jest jasna i nie wymaga sięgania do innych metod wykładni.

Powyższe przepisy wskazują na dwie grupy przesłanek koniecznych do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego. Pierwsza, oznaczona w treści art. 2 ust. 1 pkt 2 lub 5 ustawy, odnosi się do opisu stanu zamkniętego przed złożeniem wniosku i sprowadza się do sytuacji oznaczającej utratę zatrudnienia, w której osoba do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia, posiada u tegoż pracodawcy staż pracy nie krótszy niż 6 miesięcy oraz posiada okres uprawniający do emerytury, w pkt 2 zawarto także wymaganie dotyczące wieku. Druga grupa przesłanek dotyczy sytuacji bezpośrednio poprzedzającej złożenie wniosku i łączy się ze statusem osoby bezrobotnej.

Ustawodawca w przytoczonych przepisach nie posłużył się żadnym zwrotem wskazującym na konieczność bezpośredniego następstwa ustania stosunku pracy i pobierania zasiłku dla bezrobotnych, dlatego uznać trzeba, że sformułowany przez pozwanego wymóg zachowania ciągłości zdarzeń uzasadniających przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego ma charakter kryterium pozaustawowego.

Ponad powołany w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wyrok Sądu Apelacyjnego Katowicach z 16 stycznia 2013 roku, w sprawie III AUa. 1626/12, przywołać można także wyrok Sądu Najwyższego z 23 maja 2012 roku, w sprawie I BU 15/11 w którym uznano, że z literalnej treści art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych wynika, iż warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że ten 6-miesięczny okres nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać po rozwiązaniu "ostatniego" stosunku pracy.

Orzeczenia powyższe zapadły na tle stanów faktycznych, w których wnioskodawcy pobierali zasiłek dla bezrobotnych przez okres krótszy niż 6 miesięcy, następnie zawierali umowy cywilnoprawne, i ponownie pobierali zasiłek, którego dopiero łączny wymiar wynosił co najmniej 6 miesięcy, zatem nieco odmiennych niż w niniejszej sprawie.

Sąd Apelacyjny w Katowicach uzasadniając rozstrzygnięcie wskazał, iż żadne przepisy ustawy o świadczeniach przedemerytalnych nie warunkują prawa do tego rodzaju świadczenia od trwania ciągu czy kolejności zdarzeń uzasadniających prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Wniosek powyższy odnosi się także do okoliczności niniejszej sprawy.

Reasumując, Sąd Apelacyjny podzielił oceną prawną dokonaną przez Sąd I instancji, zgodnie z którą odwołujący spełnia wszystkie przesłanki konieczne do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, w tym warunek co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną.

SSA Marta Sawińska	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------	-----------------------	-------------------------------